

*Mat 5,13 **Vy jste sůl země**; jestliže však sůl pozbude chuti, čím bude osolena? K ničemu již není, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali.*

*14 **Vy jste světlo světa**. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře.*

15 A když rozsvítí lampu, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen; a svítí všem v domě.

16 Tak ať svítí světlo vaše před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.

*Jan 8:12 Ježíš k nim opět promluvil a řekl: "**Já jsem světlo světa**; kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života."*

Jan 9:1 Cestou uviděl člověka, který byl od narození slepý.

2 Jeho učedníci se ho zeptali: "Mistře, kdo se prohřešil, že se ten člověk narodil slepý? On sám, nebo jeho rodiče?"

3 Ježíš odpověděl: "Nezhřešil ani on ani jeho rodiče; je slepý, aby se na něm zjevily skutky Boží.

4 Musíme konat skutky toho, který mě poslal, dokud je den. Přichází noc, kdy nikdo nebude moci pracovat.

*5 **Pokud jsem na světě, jsem světlo světa.**"*

6 Když to řekl, plivl na zem, udělal ze sliny bláto, potřel slepému tím blátem oči

7 a řekl mu: "Jdi, umyj se v rybníce Siloe." (To jméno znamená 'Poslaný'.) On tedy šel, umyl se, a když se vrátil, viděl.

Tento týden jsme se s Grash setkali s jedním zajímavým člověkem. Když jsme probrali věci kvůli kterým přišel, začali jsme hovořit o Bohu a víře. Měl spoustu otázek, byl otevřený. A přišla také řeč na jednu rodinu z našeho sboru. Zná se s nimi dlouho, ale nikdy spolu o víře moc nehovořili. A protože je pozorně pozoruje, řekl nám: vidím na jejich životě změnu. Jsou jiní...

Moc mne to potěšilo. Když nevěřící člověk řekne: na tom člověku je vidět změna, je jiný, něco se v jeho životě událo...

Uvědomil jsem si, že ať chceme, nebo nechceme, ať si to uvědomujeme, nebo ne, pokud jsme dali život Pánu Ježíši, pak On nějakým způsobem z nás vyzařuje.

On sám to pověděl takto: **Vy jste sůl země. Vy jste světlo světa!**

1. PJ říká: Vy jste!

neříká: máte být, snažte se, usilujte o to, udělejte vše proto, abyste byli...

ani nedává příkaz: musíte být!

nebo varování: buďte a když ne, pak Vás neznám... nebo vás potrestám

Prostě a jednoduše konstatuje skutečnost: Vy jste sůl země, vy jste světlo světa!

Myslím, že tomu učedníci v tu chvíli moc nerozuměli, ale postupně, jak poznávali Ježíše, ji docházelo, co to znamená. Ale především po jeho smrti a zmrtvýchvstání, po Letnicích, kdy byli naplnění DSV, tak se toto konstatování jejich Pána stalo realitou. A skutečně, stali se solí a světlem, a jejich působením se změnil tehdejší svět.

Protože všude, kam přišli, z nich vyzařoval Ježíš.

Jan a Petr stojí před židovskou radou, když uzdravili chromého od narození. A tito duchovní vůdcové, když se na ně dívají, řeknou:

*Skutky apoštolské 4:13 Když viděli odvahu Petrovu i Janovu a shledali, že jsou to lidé neučení a prostí, žaslí; **poznávali, že jsou to ti, kteří bývali s Ježíšem.***

A nebo vzpomeňte na Pavla a Sílase ve Filipis, jsou ve vězení, a místo aby se třásli strachem, zpívají a chválí Pána. (Skutky 16) Na základě jejich života velitel vězení a celá jeho rodina uvěří.

Skutky 5 hovoří o tom, že na Petrovi byla taková Boží moc, že když šel po ulici Jeruzaléma a na někoho padl jeho stín, Bůh se ho dotkl.

Štěpánova tvář, když stál před radou, zářila jako tvář anděla (Skutky 6,15).

Petr, Jan, Pavel, Sílás, Štěpán a ostatní si na nic nehráli. Nebylo to divadlo, ale Boží přítomnost v nich byla tak mocná, že se to nedalo přehlédnout.

My se někdy snažíme o to, aby na nás lidi viděli Krista, a to nás (mnohdy podvědomě) vede k tomu, že se stavíme do různých póz, buď chceme udělat dojem, a nebo naopak nechceme něco pokazit, a tak jsme křečovitě, nepřirozeně, a místo abychom zrcadlili Krista, zastiňujeme ho.

2 Korintským 3:18 Na odhalené tváři nás všech se zrcadlí slavná zář Páně, a tak jsme proměňováni k jeho obrazu ve stále větší slávě - to vše mocí Ducha Páně.

Jednou měl slavný kazatel a evangelista Moody evangelizační kázání v Londýně. Skupina mladých mužů, kteří byli zapálení pro Krista se sešli a celou noc se modlili za požehnání. Ráno se potkali na chodbě s evangelistou, a on se jich ptal, jak se vyspali. Oni mu řekli: celou noc jsme se modlili za požehnání pro Vaši službu. Byli jsme v Boží blízkosti, vidíte, jak naše tváře září?

On jim odpověděl: když byl Mojžíš v Boží blízkosti, vůbec nevěděl o tom, že jeho tvář září...

Světlem a solí jsme, aniž bychom si to uvědomovali. Je to důsledek toho, že žijeme s Pánem Ježíšem, že jsme naplněni Duchem svatým.

Když přijdete z lesa, voníte lesem, když přijdete z hospody smrdíte kouřem, když se pohybujete delší dobu v nemocnici, je z vás cítit dezinfekce...

Když žijete v Boží blízkosti, září z vaší tváře světlo, Boží sláva, nesete Boží vůni.

2. Kor 2,15 Neboť jsme Kristovou libou vůni Bohu mezi těmi, kteří jsou zachraňováni, i mezi těmi, kteří jdou do záhuby.

Když člověk uvěří, začne se na mnoho věcí dívat jinak. Bůh mu dá citlivější svědomí, a tak věci, které mu dřív nevadily, mu nyní vadí. Je přísnější i sám na sebe. Není se sebou spokojen. V jeho srdci je touha líbit se Bohu, a stále na sobě vidí něco, co je potřeba změnit.

A tak se stává, že si všelicos vyčítáme, obviňujeme se, snažíme se být lepší, dokonalejší, svatější...

Ale to je slepá ulička. My sami sebe nezměníme. Změní nás Boží přítomnost.

Nesmí nás dopředu hnát požadavek dokázat sobě, druhým i Bohu, že budu lepší. Že bude můj život svatý. Znovu a znovu selháváme. Žít bez hříchu - to nedokážeme.

Pavel říká:

*Římanům 7:18 Vím totiž, že ve mně, to jest v mé lidské přirozenosti, nepřebývá dobro. **Chtít dobro, to dokážu, ale vykonat už ne.***

19 Vždyť nečiním dobro, které chci, nýbrž zlo, které nechci.

20 Jestliže však činím to, co nechci, nedělám to já, ale hřích, který ve mně přebývá.

21 Objevuji tedy takový zákon: Když chci činit dobro, mám v dosahu jen zlo.

22 Ve své nejvnitřnější bytosti s radostí souhlasím se zákonem Božím;

23 když však mám jednat, pozoruji, že jiný zákon vede boj proti zákonu, kterému se podřizuje má mysl, a činí mě zajatcem zákona hříchu, kterému se podřizují mé údy.

24 Jak ubohý jsem to člověk! Kdo mě vysvobodí z tohoto těla smrti?

25 Jedině Bohu buď dík skrze Ježíše Krista, Pána našeho! - A tak tentýž já sloužím svou myslí zákonu Božímu, ale svým jednáním zákonu hříchu.

Máme usilovat o zcela něco jiného: být blízko Krista. A Jeho blízkost nás proměňuje.

Být plný Ducha, a Boží Duch, který je **svatým** Duchem, mne proměňuje. Je-li ve mě, pak po něm voním, pak nesu jeho ovoce, pak svítím Božím světlem.

Vy jste světlo světa, říká Pán Ježíš.

On také řekl: **JÁ JSEM SVĚTLO SVĚTA**. A v té souvislosti nám dává radu, jak to udělat, aby jeho světlo v nás svítilo: následovat ho. Pak máme světlo života, pak z nás toto světlo září.

Jan 8:12 Ježíš k nim opět promluvil a řekl: "Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života."

Jestliže ho následuji, tam On je mi světlem na mé cestě -vede mne, je světlem v mém srdci - proměňuje mě, ale zároveň skrze mne svítí do životů druhých lidí.

Jak to jinými slovy vyjádřil Pán Ježíš: proudy živé vody poplynu z našeho nitra.

Jan 7:38 Kdo věří ve mne, `proud živé vody poplyne z jeho nitra', jak praví Písmo."

39 To řekl o Duchu, ježž měli přijmout ti, kteří v něj uvěřili.

Vraťme se k našemu textu

Mat 5,13 Vy jste sůl země; jestliže však sůl pozbude chuti, čím bude osolena? K ničemu již není, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali.

*14 **Vy jste světlo světa**. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře.*

15 A když rozsvítí lampu, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen; a svítí všem v domě.

16 Tak ať svítí světlo vaše před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.

Pán Ježíš dává dva paralelní příklady, ale každý z nich nám ukazuje na jinou věc.

Hovoří o soli a o světle.

Dvě věci, které byly v každé domácnosti v Izraeli, s kterými každý denně přicházel do styku.

Sůl, která sloužila k ochucení a ke konzervování potravin.

Světlo, které umožnilo život, práci, zábavu, když slunce zašlo.

Pán Ježíš nám chce ukázat, že máme dvojí vliv na společnost, v které žijeme

Účinek soli je negativní - sůl zabraňuje rozkladu.

Účinek světla je pozitivní - osvětluje temnotu.

SŮL

Když píše Pavel epištolu Římanům, na konci 1. kapitoly ukazuje, jak to vypadá se společností, která odmítla Boha. Rozkládá se. Zlo vítězí, Její hodnoty se kazí. Měřítka jsou čím dál liberálnější, takže nakonec neví co je dobré a co špatné.

Dnes - usilují o větší práva homosexuálové, než normálně orientovaní lidé. Registrovaná partnerství mají větší popularitu, než normální rodina, která funguje. Řada mladých lidí dnes neuzavírá manželství i když se mají rádi a žijí spolu, protože je to pro ně ekonomicky výhodnější.

Dělají se ústupky menšinám, které je zneužívají v neprospěch většinové společnosti. Tak například Islám. Aby se muslimové necítili nepřijatí, či odmítnutí, vychází se jim v Evropě vstříc, dostávají nadstandardní práva, a přitom Islám nezná slitování a jeho plánem je vymítnout křesťanství a židovství a Islamizovat Evropu.

Populární jsou dnes organizace na ochranu zvířat, a ochrana lidského života se přitom neakceptuje. Potraty jsou samozřejmostí, a dnes dokonce dochází k tomu, že některé státy EU zvažují legalizaci dětské eutanazie...

Pokud společnost žije bez Boha, nemá základ na kterém může stavět. Vše je relativní, a lidé mají blíž k pokřiveným představám a zvráceným vášním, než k respektování pravdy a práva.

Křesťané jsou do této společnosti Bohem postaveni, **aby byli solí**. Aby zabraňovali tomuto procesu.

"Křesťanská sůl nemá co dělat v malých pohodlných církevních skladech, našim úkolem je vniknout do sekularizované společnosti tak, jako je sůl vtírána do masa, abychom zastavili rozklad." John Stott .

Ježíš učil poblíž Galilejského jezera. Asi 150km odtud jižně bylo jiné jezero - Mrtvé moře. Do něj vtéká Jordán, ale z něj nic nevytéká. A díky tomu se stalo tak slané, že v něm není život.

Na západním břehu tohoto jezera v té době žilo kumránské společenství (známe z kumránských svitků, které se v roce 1947 našly). Byli to Eséni, oddělili se od společnosti, žili v klášterním společenství. Nazývali se "synové světla", ale neudělali ani krůček k tomu, by jejich světlo svítilo ve společnosti. Byli jako to mrtvé moře, u kterého žili.

Co to znamená v praxi?

My křesťané bychom měli být odvážnější a otevřenější v posuzování zla, nebo špatných věcí, které se kolem nás dějí. Měli bychom jasně říci svůj postoj. Je-li něco hřích, pak je třeba že to hřích je říci. Nepřikrývat ho, neomlouvat ale poukázat na něj, odsoudit ho.

Odsouzení je negativní, stejně jako sůl působí negativně, ale jen díky tomu brání rozkladu.

Luther zdůrazňoval, že obviňování a zvěstování musí jít ruku v ruce. Řekl:

"Solení musí štípat. A když nás kritizují, že štípeme, víme, že to tak musí být. Že Kristus nařídil, že sůl musí být ostrá a šířavá... Chcete-li kázat evangelium a pomáhat lidem, musíte být ostří a musíte vtírat sůl do jejich ran, abyste ukázali opačnou stranu a odsoudili, co není správné."

Kdosi pověděl, že my křesťané se někdy snažíme být "Medovým hrncem" místo abychom byli solí. Sladíme a cukrujeme hořkost života tím, že lacině představujeme Boha jako milujícího, aniž bychom ukázali na to, jak nenávidí hřích. Laciné evangelium.

Ale Ježíš neřekl: Vy jste med světa, řekl: Vy jste sůl země....

Zároveň s tím, že hovoříme o tom, co je špatné, falešné, zvrácené, musíme obhajovat to, co je správné, dobré, slušné, poctivé...

Filipským 4:8 Konečně, bratří, přemýšlejte o všem, co je pravdivé, čestné, spravedlivé, čisté, cokoli je hodné lásky, co má dobrou pověst, co se považuje za ctnost a co sklízí pochvalu.

Přemýšlejte o tom, hledejte to a hovořte o tom. Naplňujte tím svou mysl, a neste to dál. Ať vidí lidé rozdíl mezi dobrem a zlem, spravedlností a nespravedlností. Mezi svatým a hříšným.

A to jak v našem sousedství, ve škole, v práci, a pokud máme možnost tak i v široké rovině sdělovacích prostředků, či politiky.

Je to tak, že lidé hluboko v srdci cítí, co je správné, ale sami nemají odvahu to vyslovit, nebo se k tomu přiznat. Ale stačí jeden člověk, který zlo pojmenuje zlem, a ostatní se k němu přidají.

A tak je možné zastavit rozklad v začátku, jen tím, že řekneme pravdu.

Ale nejsme jen solí, jsme i světlem.

SVĚTLO

světlo je pozitivní - ukazuje cestu.

Svět kolem nás je temný, a to co potřebuje je světlo evangelia.

Být solí znamená pojmenovat hřích, být světlem znamená ukázat na odpuštění, na vysvobození z moci hříchu.

Světlo umožňuje život. Plný život člověk prožívá, když v jeho životě svítí Kristus.

Představte si krásné sluneční ráno, před vámi je nový den, podniknete výlet do hor, nebo půjdete něco udělat, člověk se těší na to, co je před ním.

Zatímco zatažené, pošmurné ráno způsobuje že se nám ani nechce do takového dne vstoupit.

Kolik lidí dnes ukončí svůj život, protože už nemají sílu jít do dalších temných dnů.

Ale kdyby poznali Ježíše, kdyby Boží světlo prosvítlo jejich temnotu, najednou by dostali chuť k životu.

Lidé potřebují světlo evangelia.

Je dobře, když jim evangelium neseme. Pavel říká: jak mohou uvěřit, když neslyšeli...

Nestydíme se za svou víru, za to, co jsme přijali od Boha. Vždyť máme světlo, známe cestu, máme život! Co na tom, když se někteří ušklíbají a posmívají, jsou zde jiní, kteří už mají tmy dost, hledají světlo, a skrze nás jim může do jejich životů zazářit.

Nebuďme jako kumránské společenství "Synů světla", kteří kritizovali společnost a přitom se uzavřeli a nesvítili.

Apoštolé po vyhrůžkách, kterých se jim dostalo prosí Boha:

Skutky apoštolské 4:29-30 Pohled' tedy, Pane, na jejich hrozby a dej svým služebníkům, aby s odvahou a odhodlaně mluvili tvé slovo; a vztahuj svou ruku k uzdravování, čiň znamení a zázraky skrze jméno svého svatého služebníka Ježíše."

31 Když se pomodlili, otřáslo se místo, kde byli shromážděni, a všichni byli naplněni Duchem svatým a s odvahou mluvili slovo Boží.

Dej nám odvahu mluvit tvé slovo, a vztahuj svou ruku - **naš úkol** je mluvit, a **Božím úkolem** je dotýkat se srdcí i těla lidí. Spasit i uzdravit. Pán Ježíš uzdravuje vztahy, léčí zranění, odmítnutí, nepřijetí, pocit nedostatečnosti, zbytečnosti. Jakékoliv šrámy na duši a na srdci chce Bůh uzdravit.

To je ten radostný úkol, ke kterému jsme povolání - ukázat na světlo, kterým je Kristus.

Někdy to děláme opačně, pohoršujeme se nad zkažeností světa, místo abychom nad ní plakali, pohoršujeme se a přitom stojíme uprostřed církve. Tam ale zkaženou společnost neprosolíme. Nemáme odvahu postavit se a pojmenovat hřích...

Anebo na druhé straně pyšně zvedáme hlavu, že my takovými hříšníky nejsme, a dokonce jsme hrdí, že se těmto temným místům vyhýbáme, místo abychom šli a ukázali na světlo, která tmu zažene k ústupu.

Vy jste světlo světa.

Je dobré, když mluvíme o světle, zveme lidi ke Kristu, dáváme jim naději, přivádíme je pod kříž.

Ale zároveň je nutné, aby toto světlo z nás zářilo.

... nejhorší co může být je utrápený, křesťan, který druhým mluví o radosti, nervózní, roztěkaný a strachem naplněný křesťan, který mluví o pokoji a důvěře v Boha zapšklý a nevrly křesťan, který mluví o lásce...

To světlo, o kterém mluvíme a ke kterému druhé zveme, musí zářit z naší tváře, musí vycházet z našeho srdce, musí ho být plná naše ústa, musí ovládat naše ruce, naše motivy, činy i slova. Musí - a tím se vracíme k začátku.

VY JSTE, ne máte být, usilujte, vynaložte všechnu snahu, zapřete se, prostě dokažte to...

VY JSTE... - pouhé konstatování

Jestli mne máš ve svém srdci, jestli mi patříš, říká Pán Ježíš, pak JSI SVĚTLEM SVĚTA, PAK JSI SOLÍ ZEMĚ.

Není to o nás o našem výkonu, ale o našem vztahu s Bohem.

Když se setkával Mojžíš s Hospodinem, jeho tvář tak zářila Boží slávou, že se na něj druzí nemohli dívat, musel si na tvář dát šátek. Tak ho Boží přítomnost proměnila.

Recept jak naplnit to, co Ježíš říká, je: být (žít)v Boží blízkosti.

Závěr

Mat 5,13 ... jestliže však sůl pozbude chuti, čím bude osolena? K ničemu již není, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali.

14-15 ... Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře. A když rozsvítí lampu, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen; a svítí všem v domě.

sůl si musí uchovat svou slanost, světlo musí svítit, jinak je obé k ničemu.

Bylo by jednodušší uzavřít se do zdí kláštera, žít na pustém ostrově, odejít do křesťanské komunity.

Ale Pán Ježíš nás postavil do světa. Nejsme ze světa, ale žijeme v něm.

Právě proto, abychom ho mohli ovlivnit.

Lot žil v Sodomě, ale Sodomu neovlivnil.

Žijeme v podobné společnosti. Ovlivňujeme ji? Působíme jako sůl, jsme světlem?

Sůl si neuvědomuje, že je kolem něj něco zkaženého, protože svou přítomností zkázu zastavuje.

Světlo noví nic o tmě, protože kam přijde, tma ustoupí.

Nemusíme si uvědomovat že jsme solí, že jsme světlem, prostě budme opravdoví a věrní a žijme v Boží blízkosti. A Kristus skrze nás bude zářit a proměňovat životy lidí, společnosti.

A možná potkáte někoho, jako my s Gražynou tento týden, kdo Vám řekne: vidím, že jste jiní, o co jde?

A vy můžete odpovědět: to je díky Ježíši...

Tak ať svítí světlo vaše před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.